

1800

Negyedévre 1 frt.
 Egész évre 4 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
 a kiadóhivatal.

A poéta és a tavasz.

Kiment a poéta a lombos erdőbe,
 Hol a tavasz bája tárult fel előtte.
 Virág illatától,
 Madarak dalától,
 Ihlet szállotta meg: hosszú verset költe.

Mikor készen volt már, így sóhajt szívében:
 „Teremtésed, Isten, én hibásnak vélem!
 Gyönyörű versemet
 Mért nem értheti meg
 A pompázó tavasz, amelyhez intéztem!?”

Leszól az Uristen: „Legyen, mint óhajtod,
 Egy óra hosszáig minden hallani fog!”
 S valóban a fáknak
 Számos füle támadt,
 Mozogni kezdenek a fűk és virágok.

A poéta magát Stellungba helyezé,
 S tavaszi „dicsdalát” deklamálni kezdé.
 Szavalt nagy szilaján,
 Hisz közönsége van!
 Petőfi-társaság megirigyelhetné.

Dicsérte a fáknak zöld lombkoronáját,
 Mondá legszebb disznek ibolya virágát.
 Harmatban fürödő
 Hajnali friss szellő
 Nem győzte hallgatni dicsérete árját.

Napsugár, fagomba, pillangó és csalán
 Gyönyörködhetek a poétának dalán;
 A csermely és szarka
 Magáét megkapta,
 S a végső strófa szólta a költő ajakán.

De e közben nagyon hideg szelet érzett,
 Elbámult a midőn szerte-széjjel nézett:
 A fák mind csupaszak,
 Bevonták lombjukat;
 Fű, virág, pillangó, minden elenyészett.

És szólta az Uristen: „Látod-e verselő:
 Elijedt a tavasz, széllé vált a szellő.
 Ha azt a sok verset,
 Mit dühödten zengtek,
 A tavasz hallaná, sohsem jönne elő!”

Gárdonyi.

A megkavart vármegye.

— Központi hősi éposz 1 igen szép énekben, 3 igen szép képek nélkül. —

Irta: **Vörös Marcsi**, bukóvány hátakon elhegedőli **Garabonczias Diák**.

Mottó: Néma berügással megy az ujkor teste fölötted
Serhalom! és nem kér központból elnöki Antalt!
„Serhalom.”

Már fene zúgással telitődik a vármegye terme,
Hol kaczagó nagyapák, testvérek, sógorok ülnek,
Mehörpintvén jóval előbb a kefirteni kelyhet,
Melyet a tejgyártó készít vala hektikusoknak
És árul jókedvvel Peiszner s Csingi de Lingi.
Jön Laxus Bergus luteránusként somolyogva,
Válla hatalmával vaserű sziklára hasonló,
Frakkján mint eredő gombák bomlottan inognak
Lógos Sándor a száj- s leleményes Tóni a hájfi,
Közrekapói a gőzjachtnek, melynek neve Armin
S mely jöve téthi öbölből, hogy vontasson meg-
szorulókat.

Majd grófok, bárók, nemesekkel s nem nemesekkel
S ránczba szedett tisztet-viselőkkel jönnek a sorban,
És megülik helyöket (köztük többen meg is állják).
Ziskay rázza elől felborzolt üstöke szálit,
Már a kapust is agyondikezjözsa s az élteti Armint,
Ám bős szóbuzogánnyal ront neki Bély a bácsi,
S katolikus mosolyával szegzi le fönn Baky Pista.
A Nagyok és Kisek is bevonulnak s szűkül a
Központ,

Pannonhalmának veti hátát s asszekurálja
Azt Táplány ura, ám bilanszot rontja ez egyszer.
Jönnek a Tóthok, Némethnek, Rácznak leverői,
Bors is a nagy Bothtal belevág, hol vigad a Központ,
Krisztin-, Mil- és Math-kovich össze szavaznak
azonban,

Mit látván, megront jó Modrovits a Kosovitstsal.
Három erős Gyapayt látunk közeledni eközben,
Éltetik a Bélyt; jön püspöke Győri-Szigetnek,
Ő is aszondja, s utána sok, sok azonkép.
Már Laxus Bergus zsiros drukk-cseppeket izzad,
Száj- és Hájfy pedig rágják az asztali szélet,
És keseredve tünődnek a sorsnak mord szatirá-
ján,

Lelki szemök felidézi piros keretes Garabonczot
S gyászfátyolt viselő poharat s abban keserű sört;
Tóni titokban örül: legalább más is bukik így hát,
Nyomban a nap keleten keltéről ír szilaj ódát,
Ám Sanyi vérbeborult szemmel leharapja a nyelv-
vét,

Melynek folytán béke leszen, mig ujra ki nem nő.
Áll az előtérben Gyapaynk, volt téthi alispán,
Immár fő-fő úr a megyében, pödri bajúszát
És megszegve nyakát, odavág amazokra mosoly-
lyal.

Déli tizenkettő bár, ám beborúl a nap ekkor,
A Központ szeme nem lát mást, mint jajteli éjet,
Melyen a másoknak ragyogó csillagzata felkelt.
Hollók kárognak, nyávognak bús fejü macskák,
Száll a kuvik, elbúvik a hold is azonnal
S szenved a szidalomnak gyilkos tengeri árját
Jót nevető „G a r a b o n c z” s igazat megmondó
„G y ő r b e l i H i r l a p”.

Klappantyú.

„Nyelvén akad fenn a hazug.”
— E mondás nem mindig jó ám!
Hazug Pál nem nyelvén akadt
Fenn, — hanem az akasztófán.

Gézengúz.

Holt lump védelme.

Hogy senki sem vesz e halottba' semmit,
Azzal méltatlan vádoljátok őt! —
Tán egyitekben sem veszítnek ennyit,
Majd ha meghaltok — a hitelezők!

Don de Paty.

1800

Garabonciás Diák iszonyatos átkaiból.

Pártfogoljon a megyei „központ“!

Drukkolj mint egy alispán, mikor választ a megyéje!

Földeljen el a karmelita-téri levegőt!

Söpörtessen a város a házad előtt!

Ugy zöldüljenek ki reményeid, mint az új sétatér fenyvesei!

Olyan tiszta legyen a lelkiismereted, mint a város!

Ne legyen több vize Szaharának, mint amit a szökőkútunk produkál!

Arszlánbörben.

Önagysága: — Mondja kérem Alfréd ur, át vannak már ültetve magyarba a klasszikus iskola termékei?

Alfréd: — Bizony nagysád, be kell vallanom, hogy gyönge kertész vagyok, hanem kérdést fogok intézni egy virághereskedőhöz.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Siga v. Kükürütz: — Scholomon, the érthelsz már az iljent. Mongyál, engedjem én azthat, hodj engemet pafan ötött a Smüle?

Scholomon a Grajsz: — Thodod mit Siga, ne engedjél. Izenjed neki, hodj nem engedel meg máskor azthat sem, hogy theozzad khüzeledjék, mert nem állasz the jót magadról, hodj nem-e khapol hevedben még edj pafant!

Választás után.

Egy kilenczedrangu bormérésből iszonyu sirás hallatszik ki. Arra járván gr. L. benéz, hogy ki bömböl odabenn. Hát látja ám, hogy dr. F. meg H., az ő szerelmes apróságai, egymás vállára hajtva fejüket iszonyatosan rínak.

— Hát azért rítok, mert megbuktatok? — kérdi gr. L.

— Nem azért, felelnek azok zokogva, hanem amiért Sz—y örül.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hű nászok.

Miháj: — Mongya kend nászom, mér mongyák a zurak, mikó kocsmába vannak, hogy aggyanak rossz böftöt?

Ádány: — Azé mer jót otthon is öhetnek.

A mameluk, akinek multja van.

(Képviselőházi történet.)

Valakit egyszer akasztófára ítélnék, és az akasztófa alatt kegyelmet adnak neki. Az a valaki megvesztegeti a profoszt, hogy az akasztófa fájából faragjon le neki egy darabkát és azt elteszi emlékül. Azután elviszik Josefstadtra, tesznek a lábára tiz fontos vasat, adnak a kezébe egy czirokseprőt, hogy tessék vele söpörni a vár udvarát s amig söpörget, letör egy darabot a seprű koronájából és azt is elteszi emlékül. Mikor pedig kiszabadul, drága pénzen megveszi azt az ismerősen csörömpölő rozsdás láncot, amit eddig a lábán hordott és magával viszi emlékül. Azután az a valaki, mikor már ilyen szépen fölszaporodtak az emlékei, évek multán szépen megjuhászodik, lesz belőle kormánypárti képviselő, szavazásnál pontosan megjelenő, s egy szép napon megérkezik számára a legmagasabb kitüntetés: a belső titkos tanácsossá való kinevezés.

Ezt nevezik olyan mameluknak, akinek multja van. Az ilyen mameluk többnyire büszke a multjára, egész a — titkos tanácsossá való kinevezésig. Szereti emlegetni a seprőt, amivel a cseh szemetet söpörte és azt mondja, hogy az a foglalkozás igen jó étvágyat csinál. A láncból lefejt egy karikát és ráakasztja az óralánczára: a képviselőház folyosóin suttogás kél a karika láttára:

— A láncszem! Nagy története van annak a láncszemnek!

Csanády Sándor is megáll egy percze és mélyen meghajol.

— Mit csinálsz Sándor bácsi az Istenért? — szólnak mögötte. — Már te is gatszolózol a mamelukoknak?

— A Szontagh Pál vaskarikája előtt hajoltam meg.

A választások előtt otthon a kerületben mindig alkalom adatik a főkolompásoknak megláthatni a czirokvéget, az akasztófaszilánkot, meg a békót.

Nincs anyaszülte szavazat, aki e reliquiák láttára könybe ne lábadjon és örökre le ne kösse magát minden ija-fijával a jelöltnek.

Egy izben, mikor az ellenpárt nagy számmal jelent meg a választáson, a kortesek az egyik korezmában elkérték a seprőt s mint valami zászlót meghordozták a küzdőterén:

— Ez az a seprű, atyafiak, hirdették, amivel a mi jelöltünk Nájgebáj udvarát söpörte a hazáért!

Egyszerre megfordult a koczka. Az ellenpártból csapatával szökdöstek át szavazatok.

Egyszer aztán értésére adja a miniszterelnök régi hívének:

— Téged meg Kemény Jánost ő felsége belső titkos tanácsosául ajánltalak. Remélem, nincs kifogásod ellene?

— A világért se... hát Kemény Jánost is? — Igen, azt is. Már rég lesi, hát meg kellett tennem.

Kemény Jánossal szintén szól a miniszter:

— Téged meg Szontagh Palit belső titkos tanácsossá terjesztettelek föl. Remélem, nincs kifogásod ellene?

— Ugyan már hogy lenne?... hanem hát Palit is?

— Azt is. Tudod, évek óta várja már. Az utóbbi időben már elégedetlenkedett is az öreg.

A kinevezések csakugyan megjelennek ugyan egy napon a hivatalos lapban... amint az olvasható volt. A mameluk, akinek multja van, borongva olvassa otthon a kinevezést.

A levegőben gunyos arczok gomolyognak s mintha mondanák: Emlékszel e a multa? A sorok a lapon összefolynak és tréfás értelmet vesznek föl: Ezennel kinevezzük önt jofestadti várunk belső utcaseprőjévé...

Hm, mégis különös a sors forgandósága!

Az egyik kinevezett, Szontagh Pál is bizonyos megilletődöttséggel elmélkedett a kinevezés napján a dologról.

Fölsziszszent, mikor kezébe akadtak a szilánk, czirokvég és a láncz.

— Hah, micsoda pompás théma ez az ujság-íróknak! — mosolygott magában.

Az ám! Itt van mindjárt Scarron, a ház karczolatírója. Épen neki való tárgy. Talán már csipkedi is őket abban a füstös redakcióban.

Hahó, ezt meg kell akadályozni.

Scarront az „Angol királynő”-ben találta meg a kegyelmes ur egy társaságban, mely már javában ünnepelte János fejedelmet (ez Kemény János klubneve) a titkos tanácsosságért.

Szontagh kiesalogatta Scarront egy mellékszobába.

— Te Kálmán, — szólt hozzá mélabúsan, — aztán ki ne figurázz ám az ujságban.

— Mivel?

— Evvel a titkos tanácsossággal. Neked megvallom, hogy én csak Kemény János kedvéért fogadtam el. Hisz ismered Jánost, ezt a vén pecsovicsot. Bomlik a czimekért meg az udvarért. Azt mondta, ha én nem fogadom el, ő se fogadja el, hát hogy a kedvét ne szegjem, elfogadtam.

Nemsokára a másik excellentiás ur is elfogta Scarront a bátorságos helyen.

— Egy nagy szivességre kérlek.

— Szolgálatodra állok.

— Hisz tudod, elfogadtam ezt a titkos tanácsosságot, vagy mit.

— Tudom kegyelmes uram, már ittam is az egészségedre.

— Hiszen jó, jó... de tudod, én nem feketek semmi sulyt rá. Pusztán csakis Szontaghért fogadtam el. Nekem ugyan nem kellett volna, de ismered Szontagh Palit, addig járt rám, amig levett a lábamról. Hát valahogy, tudod, az ujságban... mondom, hogy épen csak Szontagh kedvéért fogadtam el.

A ház excellentiás alelnökei ezzel rendben tudva szénájukat, nyugodtan foglaltak helyet a vendéglői asztalnál, s csak akkor hültek el, mikor az ármányos Scarron egy kedélyes toastban felköszöntötte őket, mint a haza legönzettelenebb fiait, akik nem magukért, hanem csak egy más kedvéért fogadták el a titkos tanácsosi méltóságot, elmondva a mulatságos előzményt.

Nekem pedig a kis történet hű képet nyújtott arról, mennyivel jobb a mameluk, akinek multja van, annál a mameluknál, akinek multja nincs, csak jövője van. Ámbár az is igaz, hogy a deákné vásznánál egyik se sokkal jobb.

Váratlan szabadító.

— Egy győri szépségnek. —

Hogy kiöntsem véghetetlen
Fájdalmam egy dalba,
Vadul vertem szegény lantom
S fejem is a falba,
Mert közel volt ideálom
Esküvője napja!

De hiába! Cserben hagyott
Lantom is hűtlenül;
Vőlegényed könyörült csak
Meg rajtam egyedül:
— Szerencsésen megugrott a
Boldog nagy nap elül!

Don de Paly.

Különbség.

— Nos, mit szólsz a kasznárkisasszonyhoz?
— Mit szólnék? — hiszen mindig becsipve
láttam.
— Hogyan? — Mari kisasszony mindig be
volt csipve?
— Eh, nem ő, — hanem én.

A felsült csónakparthie.

K. Zebulon ur nagyban csapja az udvart egy vidéki
bájos hölgynek a sétatéren, úgy feszít mint a hegedűn az
E hur. Nincs boldogabb halandó a föld kerekén mint
ő. No de hagyjuk őt ebben a hiszemben s hallgassuk meg,
min töri a fejét, mert úgy hadonázik a levegőben mintha
a cserebogarakat akarná kiirtani a vidékről.

Lessük meg párbeszédüket!

— Hát hogy mulat nagysád itt minálunk?

— Köszönöm, biz én nem a legjobban, kezdem észre
venni, hogy kihaltanak már a régi férfiak.

Zebulon urban felülkerekedik a büszke ambíció,
megértve a czélzást, jóvá igyekszik tenni az elhalt régi
férfiak mulasztásait, magáévá teszi az ügyet s stante
pede ígéretet tesz, hogy ha haltak is meg férfiak, de születtek
is azóta, kik méltók a férfi elnevezésre, és kész minden
áldozatra ennek bebizonyítására.

Ezen vitás kérdés tehát meg lett illetéformán
oldva.

A séta eredménye az lett, hogy a legközelebbi
vasárnap egy a régi időkhöz méltó csónakkirándulást
rendeznek.

Képzeltető-e az öröm és boldogság, mely eltölté
barátunk kedélyállapotát, meggyőzve titkon imádoztját,
hogy vannak még férfiak, kik felülemelkedve az emberi
gyarlóságon, képesek még a régi lovagkor intenzióihoz
képest hőstettek.

Tehát vasárnap! a percek napokká lettek, az órák
évekké, álmában látta magát „Egy velencei éj“ gondolá-
ján, és ez oly kábitólag hatott reá, hogy ébredésénél
még mindig az evezőt vélte kezében tartani.

De oh csapása a sorsnak!

Szombat reggel találkozik M. barátjával, ki szintén
be volt avatva a kirándulás titkába s egész phlegmával
kérdi Zebulontól:

— Hát megtartjuk holnap a kirándulást?

— Hogy kérdezhetsz ilyesmit kedves barátom, hisz
nem hagyhatjuk cserbe a társaságot, hisz már egészen elren-
deztem a dolgot, szalámit, sajtot és grojert Bécsből ren-
deltem, hogy friss étkekkel kedveskedjünk a társaságnak.
Nagyon érdekesnek ígérkezik, s ami a fő: „zártkörű“ lesz.

— Hisz ez mind igen jól van, de kérlek jó lesz még
egy személyről gondoskodni.

— Még egy személyről? Már minek oda még egy
személy, ha én ott leszek?

— No mert tegnap Ó jegyet váltott valakivel s a
menyasszony a vőlegény nélküli nem rándul sehová!

— Micsoda? jegyet váltott? Ő? És valakivel? —
— ??? (Mély csönd, csak az orr ereszkedik le bús
hosszuságban..... A csónakkirándulás eszméje el-
merült!)

Argus.

Lyra.

Hittem, delnő vagy — hideg büszke.
Vallá ezt szemed, ajakad.
Hajh, most is az vón' hitem bojtja,
Csak karodon ne láttam volna
A sárgarépás kosarat!

— 5

Monolog.

Ballerina: — Nem tudom, azért élek-e,
hogy tánczoljak, vagy azért tánczolk, hogy él-
jek?!

GRI — BUGRI.

UGRI: — Pajtás hal-
lottad azt a nagy ujságot,
hogy Szávay a megyei vá-
lasztások után iszonyuan
hizni kezdett!

BUGRI: — Nos? És mennyit hizott?

UGRI: — Amennyit Fischer és Haják
soványodtak.

Garabonciás Diák
imitt-amott.

A vármegye megbomlott. A bomlási termék viz szokott lenni. Ez esetben azonban kivételesen bor és sör.

Ugy látszik, a megye nem olyan „Központ-futó” gép, mint például a Ringlispill. Pedig milyen jó volna. Minden gyerek meg ovagolhatná.

A város csak nevet. A komoly „Tanács” azt a tanácsot adja a háborgó megyének: „Lassan a testtel!” Amit a Tanács követ testtel-lélekkal.

Pagát Pepi ultimói.

Ugy elbusultunk a választásokon, hogy a Tónival aznap éjszaka ezt az ódát csináltuk:

„Ugyan vajjon megy-e,
Hogy tölünk a megye
Kegyé
Igy elforduljon?! Egye
Meg a fene!”

~

Mondok neki: Ugy látom, hogy nem annyira a szék árva már most, hanem te! Te álnok ülnök.

~

Különben, mondok, tiltsátok ki a kaszinóbul az egész ocsmány pártot, osztég olesó áron meg lesztek bosszulva.

~

Irja az apám: Egy kis eső most ezeket érne. Most eső után aztán visszafelelek neki: Küldjön apámuram egy köpönyegre valót, mert hűvös az időjárás. Aszongya rá a fífikus öreg: „minek eső után a köpönyeg?”

~

Szipoly Bonifác dalaiból.

Három alma, meg egy fél,
Szapáry, hogy elmentél,
A bú még nem teper le,
Van most nekünk Wekerle.

Malitia.

Valaki Vas Borona bucsuzójának e kifejezésére: „Kétezer cikket vágtam ki a „Győri Közlöny”-be —” ezt a malicziózus kérdést intézte a „Garabonciás Diák”-hoz: „De honnan?”

~

SZERKESZTŐI LEVELEZŐ.

M. Győr. Csodálkozik, hogy a „Győri Hirlap” minden kombinációja rendesen győzelemmel végződik? Nincs azon mit csudálkozni. Mellékérdekek számbavétele nélkül, az igazság, tisztesség és méltányosság iránytűje mellett kell kombinálni s bátran helytállni a küzdelemben: a győzelem többnyire biztos. — J. Dezső. Nagyon lelkünkön viseljük ügyét s ha eddig nincs is eredmény, reméljük, hogy júniusra meglesz minden. Szép költeményeit sorra közöljük. — T. D. Jó. Jön. — B. Bpest. Nem oda Buda. Majd megmondjuk az idejét m i. — Gárdonyi, Budapest. A válasz is eredményekben olvasható. A lapok mennek. Minden igen sikerült. — Több kéziratról jövőre.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

Kioszk-megnyitás.

Alulírott tisztelettel hozom tudomására a mélyen t. közönségnek, miszerint a

sétatéri kioszkot

május hó 1-én megnyitottam s a mulató közönség használatára alkalmasan felszerelve, **hirlapokkal, kávéházi ételekkel és italokkal dúsan ellátva**, átbocsájtottam.

Minden igyekezetem oda irányult, hogy úgy a berendezés, mint a kiszolgálás terén minden lehetővé létesítsek, ami által a szórakozó közönség részére kellemes üdülöhely varázsoltassék elő, kérem tehát a mélyen tisztelt közönséget, hogy nagybecsü pártfogásában részesíteni sziveskedjék.

Vasárnaponkint zene.

Mély tisztelettel
Auer János,
kávés.

Huzás már a jövő hónapban.

Kincsem á 1 frt **11** sorsjegy **10** frt
Sorsjegy csak

Főnyeremény Készpénzben

50.000 frt

10.000 frt, 5000 frt 20% levon. || 4875 pénz-nyeremény.

Kincsem-**S**orsjegyek kaphatók:

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapesten, vácz-utca 6. sz.

Rendkívüli kedvezmény lapunk előfizetői részére.

Hogy előfizetőinket érdekes és olcsó regényolvasmánnyal ellássuk, szerződünk egy fővárosi könyvkiadóval, minek folytán a világirodalom alábbi legújabb és legszebb regényeit t. előfizetőinknek a bolti árak egy negyed, illetve egy ötöd részén (tehát 70-80%-tel a bolti áraknál olcsóbban), vagyis kötetenként 21-30 kr-ával beszerezhetjük. **E regények a következők:**

I. csoport.

100 kötetből álló 33 regény csak 25 frt.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 30 kr.)

Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják	Kötet	Bolti ár	A mi előfizetőink kapják
	frt kr.	frt kr.		frt kr.	frt kr.		frt kr.	frt kr.
Boisgobey Fortunetól:			Montépin Xavertől:			Sue Jenőtől:		
1. Az arany disznó	5	5.- 1.50	11. A szöke boszorkány (két képpel)	3	3.- .90	26-32. A hét főbűn, regény-ciclus;	17	17.- 5.10
2. Maugars gróf leánya	6	6.- 1.80	12. Pénz ő felsége	7	7.- 2.10	e ciclus a következő hét külön regényből áll s ezek külön is megrendelhetők:		
Claretie Gyulától:			13. A sirbolt rejtélyes halottja	4	4.- 1.20	26. Egy hercegnő (A kevélység)	5	5.- 1.50
3. A millió	3	3.- .90	14. A macskaszem	4	4.- 1.20	27. Bastien Frigyes (Az irigység)	3	3.- .90
4. Noris	3	3.- .90	15. Valentine férje	3	3.- .90	28. A pokol tüze (A harag)	2	2.- .60
Colombier asszonytól:			16. A szép özvegy	2	2.- .60	29. Madelaine (Az érzékiség)	2	2.- .60
5. A kis báróné pisztolya	1	1.- .30	17. A gyilkos királynő	4	4.- 1.20	30. Mihály rokon (A restség)	1	1.- .30
Daudettől:			18. A két feleség	4	4.- 1.20	31. A milliomosok (A fős-vénység)	2	2.- .60
6. A kilépett szerzetes	1	1.- .30	19. A férj kedvese	2	2.- .60	32. Gasterini orvos (A tor-kosság)	2	2.- .60
7. A bűnös férj	1	1.- .30	20. Párisi dráma	3	3.- .90	Werner G.-tól:		
8. A pénztárnoknő	2	2.- .60	21. Öngyilkos hercegi család	2	2.- .60	24. Két férj	2	2.- .60
Diquet Károlytól:			Richebourg Emiltől:			25. Kék vér	3	3.- .90
9. A hóhér gyermeke	3	3.- .90	22. Öld meg a nőt	3	3.- .90	Az oltárnál		
Enault Lajostól:			23. A balsors gyermeke	7	7.- 2.10		2	2.- .60
10. A vak gróf	3	3.- .90	Sirven Alfrédől:					

II. csoport.

100 kötetből álló 30 regény csak 30 frt.

(Egyes kötetenként való megrendelésnél kötetje 35 kr.)

Belot Adolfól:			Feuille Octavetől:			21. Dráma a tébolydában	3	3.- 1.05
1. A szépség királynője	2	2.- .70	10. Egy párisi nő története	1	1.- .35	22. Szerelem ő fensége	9	9.- 3.15
2. Zsófia hercegnő	1	1.- .30	Jaime Adolfól:			23. Borzasztó történet	4	4.- 1.40
Boisgobey Fortunetól:			11. Az abbé	2	2.- .70	Mortiertől:		
3. A Carbonarik (Piros rózsá lovagjai)	6	6.- 2.10	12. A gonosz fiu	2	2.- .70	24. A szörnyeteg	2	2.- .70
4. Az öreg Lecoq	5	5.- 1.75	Lermina Gyulától:			25. Lethrington Lord	2	2.- .70
Braddontól:			13. A bűnös nő	2	2.- .70	René de Pont Jesstől:		
5. A vörös zászló alatt	2	2.- .70	14. Monbryon kisasszony	2	2.- .70	26. Egy angyal vétke	2	2.- .70
Brot Alfonzól:			Montépin Xavertől:			27. Szerelemből gyűlölet	3	3.- 1.05
6. Rémes éjtek	5	5.- 1.75	15. A creolnő leányai	8	8.- 2.80	Saunière Páltól:		
7. Az emir leánya	2	2.- .70	16. A rochevillei büntény	4	4.- 1.40	28. A Marignan-örökség	1	1.- .35
Creville Henriktől:			17. A 13. számú bérkocsis	7	7.- 2.45	Strettontól:		
8. Renée kisasszony	1	1.- .80	18. Az örültek orvosa	8	8.- 2.80	29. A legújabb botrány	3	3.- 1.05
Badéretől:			19. Az ördög bábjai	4	4.- 1.40	Tissottól:		
9. Egy rossz asszony	1	1.- .35	20. Az éj királynője	3	3.- 1.05	30. Montretout grófnő	3	3.- 1.05

➡ Az I. és II. csoportbeli, összesen 200 kötetből álló 63 regény egyszerre rendelve meg, 200 frt bolti ár helyett csak 50 frt. ➡

III. csoport.

Legújabb regények:

Gaboriautól:			Ponson du Terrailtól:			Crevilletől:		
A rendőr leánya	4	4.- 1.30	Az erdők titkai	3	3.- 1.20	A Mauréze család	1	1.- .40
Daudettől:			Rocamble hőstettei	11	11.- 5.50	Zola Emiltől:		
A véres árny	3	3.- 1.-	Rocamble végküzdelme	7	7.- 2.10	A zsákmány (két dupla kötet)	2	2.40 1.20
Richebourgtól:			Kock Páltól:			Mouret abbé vétke	3	3.- 1.40
A szép énekesnő	3	3.- .90	Az asszonyok, a bor s a játék	1	1.- .50	(E két regény nem nőnek való.)		
Egy szerencsétlen meny-asszony	4	4.- 1.20	Wilsontól:					
			Az esküdszék ítélete	2	2.- .70			

➡ A megrendelések lapunk kiadóhivatalába intézendők. ➡

A „Garabonczyás Diák“ kiadóhivatala.